

РЕШЕНИЕ

№ 2937

гр. София, 23.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 22.01.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **7173** по описа за **2009** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Р. от 03.07.2009 г. по н.а.х.д. № 11955 / 2008 г., С районен съд, НК, 1. състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 284 от 27.12.2007г. издадено от Началник М. А. – С., с което на „П. Е.” ЕООД, гр.С. на основание чл. 234, ал.1, т.1 от Закона за митниците е наложена имуществена санкция в размер на 99 605 лева и на основание чл. 234, ал.4, вр. чл.233, ал.4 от Закона за митниците е пръсъдено да заплати равностойността на стоките, предмет на нарушението, в размер на 502 977, 04 лв.

За да отмени наказателното постановление С. е приел наличието на процесуални нарушения в административно – наказателното производство, а именно неспазване на срока по чл.34 от ЗАНН за започване на производството и нарушение на разпоредбите на чл.43, ал.1 и ал.4 и чл.58 от ЗАНН поради неприявяване на акта на нарушителя. И двете, съдът е счел, че са от категорията на съществените, доколкото нарушават нарушават правото на защита на лицето. Освен това е констатирал и изтичането на абсолютната погасителна давност за административно – наказателно преследване на 02.05.2009 г., доколкото нарушението, за което е наложена санкцията е извършено на 02.05.2006 г.

Срещу така постановеното Р. е постъпила касационна жалба от М. А. – С.. Изложени са подробни съображения за липса на нарушенията по чл.34, чл.43, ал.1 и ал.4 и чл.58 от ЗАНН, както и за неприложимост на разпоредбите относно абсолютната погасителна давност по чл.81, ал.3 от НК по отношение на административно – наказателното

производство.

Ответникът по касационната жалба, „П. Е.” ЕООД, гр.С., оспорва същата. Излага подробни съображения в подкрепа на решението.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и решението следва да бъде отменено.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок, спазването на който съдът установи при съпоставка на датата, на която касаторът е бил уведомен за постановеното Р. – 29.09.2009 г. и входящия номер на жалбата – 06.10.2009 г.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства. В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното Р. и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации и правните изводи на С.. Приетата фактическа обстановка намира за правилна, като подкрепена от доказателствата по делото.

Въз основа на нея, и настоящият състав споделя съображенията на С. относно наличието на съществени процесуални нарушения, които не могат да бъдат отстранени в хода на съдебното производство.

За приложението на чл.34 от ЗАНН съдът е длъжен да следи и служебно, дори и да не бяха налице възражения в тази насока /т.12 от Постановление № 10 – 1973 г. на Планума на ВС/.

Съдът споделя аргументите на С., че по-дългият двугодишен срок от откриване на нарушението е приложим само, в случай, че моментите на откриване на нарушителя и на откриване на нарушението не съвпадат, т.е. когато към датата на извършване на нарушението неговият извършител не е известен. Процесният случай, не е такъв, доколкото извършителят е бил ясен още от момента на откриване на нарушението.

И настоящият състав счита, че към момента на съставянето на АУМН, а именно: 26.07.2007 г., срокът по чл. 34, ал.1, пр.2 от ЗАНН е бил изтекъл. Видно от служебен превод на писмо на Министерство на икономиката и финансите – Република Гърция, в което изрично е обозначено, че писмото е получено и преведено служебно на 16.03.2007 г., в което писмо е посочено, че изпратената от Агенция митници товарителница № VAR 001 е еднаква с представената пред гръцкото митническо бюро, но съпровождащите стоките фактури са различни от изпратените 14 броя митнически фактури, като към писмото са приложени и другите фактури. Следователно в Агенция „Митници” на 16.03.2007 г. е имало данни за извършено нарушение, представляващи посоченото писмо и приложените към него фактури, с посочена разликата в цената на килограм и крайна цена, въз основа на които е съставен и Акта за установяване на

митническото нарушение № 284 / 26.07.2007 г., с което е съставен след тримесечния срок от установяване на нарушението, изтекъл на 16.03.2007 г. В този смисъл е и Тълкувателно Р. № 48 / 28. 12.1981 г. на ОС на НК на ВС.

Следователно правилно С. е установил, че е налице нарушение на чл. 34, ал.1, пр.2 от ЗАНН относно спазването на тримесечния срок за съставяне на Акта за установяване на митническото нарушение от откриване на нарушението. Визираните в чл. 34 от ЗАНН срокове са преклузивни и след изтичането на тези срокове е налице процесуално основание за прекратяване на административно – наказателното производство. Издаването на наказателно постановление при наличието на основания за прекратяване на производството е съществено нарушение на процесуалните правила, което е достатъчно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Касационната инстанция споделя изводите на районния съд и за допуснато процесуално нарушение при връчването на АУМН. Актът е връчен на лицето Диалинас Панайотис, без същото да декларира, че владее български език и без преводач, като липсват данни по делото, същото лице да е упълномощено да получава такива документи от името на “П. Е.” ЕООД, доколкото управител на дружеството е Панайотис Дамяну. Допуснатите процесуални нарушения при съставянето и връчването на АУМН са ограничили правото на защита на уличеното в нарушение лице. Нарушаването на правото на защита във всички случаи води до порочност на издаденото НП, тъй като представлява съществено процесуално нарушение.

Настоящият състав споделя напълно и аргументите на С. относно прилагането на абсолютната погасителна давност по чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК, във връзка с чл.11 от ЗАНН, и в административно – наказателното производство. Последните са подробно развити в първоинстанционното Р., поради което не се налага преповтарянето им.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното Р. и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението, следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Р. от 03.07.2009 г. по н.а.х.д. № 11955 / 2008 г. на С районен съд, НК, 1. състав, с което е отменено Наказателно постановление № 284 от 27.12.2007 г. издадено от Началник М. А. – С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

